

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Brigity Chrástilové a doc. JUDr. Petra Průchy, CSc., v právní věci **žalobce: P. V. K.**, zastoupen Mgr. Darinou Kučerovou, advokátkou, se sídlem Sofijská 890/31, Děčín II, adresa pro doručování: Labská 137/17, Děčín I, proti **žalované: Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Ostrava, Oddělení cizinecké policie ve Frýdku - Místku**, se sídlem Beskydská 2061, Frýdek - Místek, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě č. j. 22 Ca 148/2006 - 11 ze dne 1. 6. 2006,

takto:

- I. Kasační stížnost se zamítá.**
- II. Žalované se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.**

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadá včas podanou kasační stížností usnesení Krajského soudu v Ostravě blíže označené v záhlaví tohoto rozsudku, kterým byla podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 10. 2003, č. j. SCPP - 1053/OV - III - 2003. Tímto rozhodnutím bylo stěžovateli uloženo správní vyhoštění s dobou platnosti na 3 roky podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 1, 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

V odůvodnění kasační stížnosti stěžovatel uvádí, že s odmítnutím žaloby nesouhlasí, jelikož neporozuměl poučení o možnosti podat opravný prostředek. Navíc se domnívá, že rozhodnutí žalované je nezákonné, neboť jsou dány takové skutečnosti, které nasvědčují

tomu, že důsledky správního rozhodnutí mohou mít nepřírozený dopad na soukromý a rodinný život cizince, který je otcem nezletilé D. P., r. č. X (jedná se o zjevný omyl stěžovatelovy zástupkyně, neboť osoba s tímto rodným číslem by k datu podání kasační stížnosti nebyla nezletilá), státní občanky České republiky. Důvodem kasační stížnosti je skutečnost, že řízení vykazuje vady spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech a soud, který ve věci rozhodoval, měl napadené rozhodnutí správního orgánu zrušit. Stěžovatel proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud usnesení krajského soudu zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení, a to s odkazem na § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Zároveň požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvádí, že platnost a vykonatelnost napadeného správního rozhodnutí skončila dnem 9. 10. 2006 a provádění jakéhokoli dalšího soudního řízení se mu jeví jako nadbytečné. V době, kdy bylo správní řízení vedeno, nebyl stěžovatel dle vlastního vyjádření otcem žádného občana České republiky.

Kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného usnesení (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 s. ř. s.), stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a kasační stížnost je přípustná, neboť je z jejího obsahu zřejmé, že stěžovatel uplatňuje kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zejména zjistil, že stěžovatelova zástupkyně k dotazu krajského soudu sdělila, že proti napadenému správnímu rozhodnutí nebylo podáno odvolání. Soud proto dospěl k závěru, že žaloba je podle § 68 písm. a) s. ř. s. nepřípustná, neboť stěžovatel nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem. Podle § 169 odst. 8 zákona o pobytu cizinců lze totiž proti rozhodnutí o správním vyhoštění podat odvolání do 5 dnů od oznámení tohoto rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v rozsahu důvodu uplatněného v kasační stížnosti a dospěl k závěru, že tato kasační stížnost není důvodná.

Podle § 68 písm. a) s. ř. s. je žaloba proti rozhodnutí správního orgánu nepřípustná, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.

Sám stěžovatel prostřednictvím své zástupkyně krajskému soudu sdělil, že proti rozhodnutí žalované odvolání nepodal. Jelikož tuto možnost podle zákona o pobytu cizinců měl, je nepochybné, že nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem. Tvrdí-li, že neporozuměl poučení o možnosti odvolání podat, pak je toto jeho tvrzení zcela v rozporu s obsahem spisu, neboť z fotokopie rozhodnutí na č. l. 9 je zřejmé, že stěžovatel svým podpisem potvrdil převzetí rozhodnutí a porozumění obsahu daného poučení o opravných prostředcích. Na témže listu je rovněž podpis přítomného tlumočnicka.

Krajský soud tak postupoval správně, odmítl-li stěžovatelovu žalobu jako nepřípustnou. Ze stejného důvodu se ani Nejvyšší správní soud nemůže zabývat stěžovatelovými námitkami směřujícími proti obsahu rozhodnutí žalované.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.) a žalované náklady řízení nevznikly. Proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. června 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu